

Marijana Željeznova-Kokalj

Tolščak in plamenjak

Tolščak je sedel na ledeni plošči in zrl leno predse. Završalo je nad njim in še preden si je opomogel od strahu, je čepela poleg njega ogromna železna ptica. V trebuhu je zacvililo in iz njenega trupa so zlezli — možje in pes.

Tolščak jo je pobral za ledeno skalo in na skrivaj opazoval čudne potnike. Postavili so stojalo, nataknili nanj škatlico in gledali skozi njo. Tolščak je bil hudo radoveden in se je previdno približal psu. »Tovariš,« je ogovoril tolščak psa, »povej mi, kaj gledajo možje v škatli?«

Pes se je malo pretegnil, taka je bila njegova navada, zamahal z repom in dejal: »Fotografirajol«

»Oprost mi, toda prav nič te ne razumem«, je odgovoril vljudno tolščak.

»Pozna se ti, da živiš daleč od lepega sveta! Posneli bodo slike!«

»A tako! A kakšen je svet?«

»Prelep! Oj, tam so hiše, ki segajo do neba, ceste, mostovi, vrtovi, avti, vlaki...«

»Rad bi videl te lepe reči!« je menil tolščak.

»Pojdi z menoj! Kmalu bomo odpotovali nazaj!« ga je povabil pes.

»No, bom pa šel«, je zadovoljno menil tolščak in sledil psu v zrakoplov.

Kmalu je zabrenčal stroj. Tolščaku se je zazdelo, da mu zmanjkuje tal in zastokal je. Pes ga je potolažil: »Tako se godi vsakemu pri prvem letenju.«

Tolščak se je premagoval in junško vzdržal polet. Ko je bil spet na varnih tleh, se ni mogel načuditi čudom, ki so ga obdajala. Prijatelj psiček je imel prav — med ljudmi ni tako dolgočasno kakor ob Lednem morju. Toda prehitro se je naveličal čud, tudi ribe mu niso šle tako v slast, kakor doma. Polastila se ga je žalost, ki ji pravimo — domotožje.

Psiček je opazil njegovo izpremembo. Tolažil ga je in mu dejal: »Kmalu pojdemo v Afriko. Boš videl, kako je tam.«

In res, spet je tolščak zlezl v zrakoplov. To pot se mu je zdela vožnja prav prijetna. V Afriki pa mu ni bilo vseč. Preveč je peklo sonce. S psičkom sta najraje počivala ob vodi in se hladila. Spoznala sta se s slokim plamenjakom. Tudi plamenjak se je zanimal za svet.

Psiček mu je pripovedoval o studencih, ki nikoli ne vsahnejo, tolašček o velikanskih ledenih ploščah v morju.

»Kar navdušila sta me za svet!« je dejal plamenjak. »Kako lepo je, če veš kaj novega povedati!«

Psičku ni bilo treba dosti prigo-varjati, da se je plamenjak odločil za potovanje v Evropo. Lepo so sedli vsi trije v zrakoplov v veliko veselje posadke. In kako so bili vsi trije ponosni, ko so jih možje fotografirali v zrakoplovu.

»Ta slika bo prišla v časopise in vsi ljudje bodo zvedeli, da smo potovali z zrakoplovom«, je dejal psiček. Pokazal je plamenjaku sliko, kako vstopata s tolaščakom v zrakoplov na daljnem severu. »Ta je že bila v časopisih«, je pojasnil psiček.

»Kaj pa je časopis?« se je zanimal plamenjak.

Tolašček je previdno molčal, ker ni hotel izdati svoje nevednosti, psiček pa je razložil: »To je velik papir, ves drobno potiskan. Ima slike, pod katerimi je zapisano, kaj pomenijo. Ljudje radi čitajo časopise, ker jim povedo vse, kar se dogaja na svetu.«

Zrakoplov je pristal na letališču. Plamenjaka je malce zeblo v lepi Evropi, tolaščku pa je bilo vroče.

Tolaščka in plamenjaka so nastanili v živalskem vrtu. Videla sta nebotičnik iz svojega novega bivališča. Švigali so mimo avti, drdrali vlaki, nad njima so brenčali zrakoplovi. Prijazni otroci so jima prinašali kruhka in tudi psiček ju je obiskoval.

*

Toda jeseni je plamenjak globoko povešal glavo. Lastovice, žerjavi, štokrlje, škorci so v jatah odleteli proti sončnemu jugu. Plamenjak je zdihoval ... in ... izdihnil.

Tolašček je presamotaril zimo. Spomladi pa so brzele jate divjih gosi proti severu. Tolščak je hiral ... in obležal negiben med cvetočimi narcisami.

Psiček pa je postajal začuden pred praznimi kletkami svojih prijateljev. Čakal ju je. Nista prišla ... Zato je dolgo žalostno in zateglo lajal. Ni mu šlo v pasjo glavico, zakaj sta se prijatelja plamenjak in tolašček tako zgodaj poslovila od tega lepega sveta ...

★ ★ ★

NA PUSTNI TOREK

»Očka in mamica z doma sta šla ... Radio bomo sami navijali, pojedemo v Prago, na Dunaj, v Paris; kjer bo najlepše, bomo ostali!«

Maja in Marko pa Breda, Boštjan, vsi se krog radia danes vrtijo, Igor pa velik je sladkosned, njemu le v kuhinji krofi dišijo.